

РЕШЕНИЕ

№ 6525

гр. София, 18.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в публично заседание на 19.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **11320** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

С решение №10797/04.11.2025г. по адм.д.№9636/2025г. по описа на ВАС-Пето отделение е отменено решение №26391/04.08.2025г., постановено по адм.д.№11320/2024г. от Административен съд София-град, в частта му с характер на определение, с която е оставена без разглеждане жалбата на А. А. Г. против отказ за предоставяне на обществена информация от 01.11.2024 г., издаден от Директора на дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване“ в Министерство на финансите, с която е отказано предоставяне на исканата информация по т. 3d/ii/ и т. 3d/v/ от подаденото от него заявление, и производството по делото е прекратено в тази му част; и е върнато делото на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия по жалбата и в тази ѝ част.

В съд.з. жалбоподателят А. А. Г., чрез адв.У. и адв.С. и в представена от тях писмена защита, поддържа жалбата срещу отказа да бъде предоставен достъп до търсената информация.

Ответникът – директор на дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване“ в Министерство на финансите, в съд.з. чрез юриск.К. и в представена от нея писмена защита, оспорва жалбата като недопустима и неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени доказателства и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по подадено от А. А. Г., в качеството му на съдружник и ръководител на отдел „Разрешаване на спорове и арбитраж“ в Адвокатско

дружество „Д., Г., К. и В.“ и С. Т. – съдружник съ-ръководител на отдел „Международен арбитраж и уреждане на спорове между инвеститори и държави“ в „Пинсент М.“ ЛЛП заявление до Министерски съвет за предоставяне на документи подробно изброени в 3 точки и конкретизирани в подточки; по специално в т.3 - Споразумение за прекратяване на двустранните инвестиционни договори между държавите- членки на Европейския съюз (ЕС) (Споразумение за прекратяване), подточка d) - Кореспонденция от България до Европейската комисия или друг орган и конкретно по т. 3 d) /ii/ е поискана кореспонденция относно ратификационния процес на Споразумението за прекратяване между 2018 г. и май 2020 г., а по т. 3 d) /v/ е поискана кореспонденция относно позицията на България за предложения за алтернативни механизми за защита на инвеститорите в рамките на ЕС при прекратяване на двустранните инвестиционни договори (ДИД) в рамките на ЕС между 2015 г. и 2020 г.

З. е уведомен от МС, че част от търсената информация изисква съгласие от Европейската комисия за предоставяне на достъп до нея, като при запитване от МС, ЕК е поискала въпросните документи и информация да не бъдат оповестявани на този етап, докато тя не завършила своя преглед на по-обширно искане, което обработвала.

В тази връзка, на 08.10.2024г. заявителят е редактирал първоначалното си заявление, така че търсеният достъп да се отнася само до документи и информация, изхождащи от България, а не от орган или институция на ЕС, така че, ако изхождащите от България документи и информация все пак съдържат някаква информация с произход от орган или институция на ЕС, да може да се предостави поне частичен достъп.

С решение 03.07-11/22.10.2024 г. на Началник отдел „Административни дейности и собственост“ в дирекция „Административно и правно обслужване и управление на собствеността“ на МС, (лице, упълномощено по ЗДОИ) като предоставя част от исканата информация, уведомява заявителите, че по въпрос № 3 в администрацията на МС няма информация, като по т.т. а) и б) евентуална допълнителна информация би могло да предостави Министерство на икономиката и индустрията (МИИ). По отношение на исканията по т. т. с), d) и е) подателите на заявлението са уведомени, че съгласно решение на МС по Протокол 25 от 29.04.2020 г. е възложено на министъра на финансите да координира и организира участието на Република България в работни групи и други формати в рамките на ЕС за обсъждания, съгласно Декларацията на Представителите на правителствата на държавите – членки относно правните последици на решението на Съда по отношение на А. и относно защита на инвестициите на ЕС, подписана от РБ на 15.01.2019 г. Поради това издателят на решението приема, че по всички правно-технически въпроси във връзка с прекратяването на ДИД от 29.04.2020 г. до момента компетентна институция е Министерство на финансите (МФ). С оглед на това на основание чл. 32, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) заявлението с вх. № 03.07.-111/08.10.2024 г. е препратено до МИИ и МФ.

С писмо изх. № У-ЗДОИ-72/01.11.2024 г., издадено от Директора на дирекция ЧРАО при МФ (определен за лице, което да взема решения за предоставяне или отказ да се предостави обществена информация със заповед № ЗМФ-1180/29.08.2024 г. на Заместник министър председателя и министър на финансите), исканата информация не е предоставена с изложени доводи, че в МФ няма данни за проведена кореспонденция по точки т.т. 3 d) /ii/ и 3 d) /v/ от заявлението и няма данни за нейното местонахождение в случай че подобна кореспонденция действително е провеждана.

При така установеното като взе предвид становищата на страните, задължителните за настоящия съд указания, дадени с решение №10797/04.11.2025г. по адм.д.№9636/2025г. по описа на ВАС-Пето отделение, за разглеждане на делото по същество, и като извърши проверка на

административния акт, в процесната част, на всички основания за законосъобразност, настоящият съдебен състав, намира следното:

Както е приел при постановяване на решение №26391/04.08.2025г. по делото, писмо изх.№У-ЗДОИ-72/01.11.2024г. на директор на дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване“ е издадено от компетентен орган, като това е станало в кръга на предоставените му правомощия от министъра на финансите със Заповед №ЗМФ-1180/29.08.2024г. Актът е в предписаната от закона форма. По изложените съображения в предходното си решение, съдът намира, че ако е налична, търсената информация по т.3d/ii/ и т.3d/v/ от заявлението е служебна по смисъла на чл.11 ЗДОИ – която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/ и съгласно разпоредбата на чл.4, ал.1 и ал.3 ЗДОИ, всеки гражданин на Република България и всички юридически лица има право на достъп до нея при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Относими са към процесната информация, и изложените мотиви по отношение на останалата търсена информация по т.3с и т.3d/i, ii и iv/ от заявлението – че доколкото в случая търсените документи не са оповестени от институция на ЕС, а издадени от български държавни органи и организации, Регламент (ЕО) № 1049/2001 не представлявал пречка по отношение на тях приложение да намери ЗДОИ.

За да откаже достъп до процесната информация в оспореният акт, ответникът е изложил мотиви, че в МФ няма данни за проведена кореспонденция по точки т. 3 d) /ii/ и 3 d) /v/ от заявлението и няма данни за нейното местонахождение в случай че подобна кореспонденция действително е провеждана. Фактическият извод в същия смисъл на административния съд е намерен за необоснован от ВАС, който приема в своето решение №10797/04.11.2025г. по адм.д. №9636/2025г., че доколкото съгласно решение на МС по Протокол 25 от 29.04.2020 г. е възложено на министъра на финансите да координира и организира участието на Република България в работни групи и други формати в рамките на ЕС за обсъждания, съгласно Декларацията на Представителите на правителствата на държавите – членки относно правните последици на решението на Съда по отношение на А. и относно защита на инвестициите на ЕС, подписана от РБ на 15.01.2019 г. и по всички правно-технически въпроси във връзка с прекратяването на ДИД от 29.04.2020 г., до момента компетентна институция е МФ. По силата на този факт следва, че именно това министерство е участвало в процеса, свързан със споразумение за прекратяване на ДИД между държави – членки т.е. в дейност, в която са изготвяни документи по т.3 от питането. Според върховния съд, допълнително в оспорения отговора е посочено, че ответникът съхранява кореспонденция, която съдържа информация по въпросите посочени в т.т. 3d(i), 3d(iii), 3d(iv) на заявлението, които са кореспонденция от България до ЕК или друг орган на ЕС относно позицията на България за прекратяване на ДИД в рамките на ЕС и метода/ правния механизъм за това прекратяване от 2011 до май 2020г.; относно позицията на България за проекти на Споразумението за прекратяване и неговите подготвителни документи от 2018 г. до май 2020 г. и относно позицията на България за Декларацията на държавите членки между 2015 и януари 2020 г., а същевременно ответникът сочи, че не разполага с документи относно ратификационния процес на Споразумението за прекратяване между 2018г. и май 2020 г. и относно позицията на България за предложения за алтернативни механизми за защита на инвеститорите в рамките на ЕС при прекратяване на ДИД в рамките на ЕС между 2015г. и май 2020 г. Т.е. приема се от ВАС, че част от търсената информация по т.3d/ii/ и т.3d/v/ от заявлението съвпада с част от тази по т.т. 3d(i), 3d(iii), 3d(iv). Това констатирано от ВАС противоречие в мотивите на оспореният акт относно факта на наличие на търсената информация при ответника, настоящият съд намира, че

затрудняват жалбоподателя да организира защитата си срещу оспорения акт и възпрепятства съда да провери неговата законосъобразност по съществото му, поради което оспореният отказ ще следва да бъде отменен, а преписката върната за ново произнасяне на ответника със задължителни указания да посочи каква точно информация е налична при него и ако такава липсва - да посочи изпращал ли е същата на друг орган – постоянния представител на България към ЕС, Министерство на външните работи или др.

При наличие на търсената информация в министерство на финансите, ответникът следва да има предвид, че по правилото на чл.13, ал.1 и ал.3 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен; като той не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. Съгласно чл.7, ал.1 ЗДОИ, не се допускат ограничения на правото на достъп до обществена информация, освен когато тя е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон. Съгласно чл.37, ал.1 ЗДОИ, основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация-официална и служебна е налице, в случая когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Съгласно т.6 от §1 от ДР на ЗДОИ, "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по [чл. 3](#) (§ 1, т. 6 Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДОИ), като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1 и т.2 от ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т. 5 ДР на ЗДОИ.

Т.е. при новото разглеждане на преписката, ако не получи съгласие от третото лице – съответната институция на ЕС за предоставянето на информацията, задълженият субект по ЗДОИ следва да изложи като мотиви съображения относно това дали търсената информация е класифицирана или друга защитена тайна; наличието или липсата на надделяващ обществен интерес; съответно за възможността да предостави същата в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която засяга интересите на третото лице – чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ.

При гореизложените съображения, оспореният отказ, в частта по т.3d/ii и v/ от заявлението, следва да се отмени, като преписката се върне на ответника за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на решението.

При този изход на делото и на основание чл.143 , ал.1 АПК на жалбоподателят ще следва да се присъдят направените от него по делото разноски за държавни такси -10 и 30лв., които съгласно ЗВЕРБ следва да се присъдят като 20,45евро.

Така мотивиран Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Отказ за предоставяне на достъп до обществена информация от 01.11.2024г., издаден от директор на дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване“ в Министерство на финансите, по заявление вх.№У-ЗДОИ-72/22.10.2024г. от А. А. Г., В ЧАСТТА МУ по т.3d/ii и v/.

ИЗПРАЩА делото като преписката на директор на дирекция „Човешки ресурси и административно обслужване“ в Министерство на финансите за ново произнасяне по т.3d/ii и iv/ от заявление вх.№У-ЗДОИ-72/22.10.2024г. от А. А. Г. при спазване на дадените в мотивите на

настоящото решение указания.

ОСЪЖДА Министерство на финансите да заплати на А. А. Г., ЕГН-[ЕГН], съдебни разноси в размер на 20,45евро /двадесет евро и четиридесет и пет цента/.

Решението, съгласно чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ, е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: